

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Kołodziejcki

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **A. D.**

o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 lipca 2024 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 16 maja 2023 r.,

sygn. akt II K 171/23

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu.**

UZASADNIENIE

A. D. został oskarżony o to, że w nieustalonym dniu, nie później niż 11 października

2022 roku, w B., dopuścił się wobec małoletniej M. F. poniżej lat 15, urodzonej

[...]r., innej czynności seksualnej w ten sposób,

że podszedł do ww. małoletniej i pod pretekstem powiedzenia jej czegoś na ucho

polizał ją po tym uchu, przy czym miał on w chwili czynu ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 16 maja 2023 roku, sygn. II K 171/23, Sąd Rejonowy w Bolesławcu, uwzględniając wniosek złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., uznał oskarżonego A. D. za winnego powyżej opisanego czynu i wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący dwa lata. Nadto, na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu kontaktowania się i zbliżania do małoletniej M. F. na odległość nie mniejszą niż 10 metrów na okres dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku. Dodatkowo orzeczono wobec oskarżonego obowiązek informowania sądu o przebiegu okresu próby. Wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu uprawomocnił się w I instancji, wobec niezaskarżenia go przez strony postępowania.

Kasację od tego rozstrzygnięcia na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu przez sąd *meriti* wadliwego wniosku prokuratora o skazanie A. D. bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku skazującego, mimo iż we wniosku tym zaniechano postulowania rozstrzygnięcia o środku karnym, którego orzeczenie było obligatoryjne, co doprowadziło do wydania wyroku skazującego z rażącą i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą prawa materialnego, a mianowicie art. 41 § 1a zdanie drugie k.k., polegającą na zaniechaniu orzeczenia wobec oskarżonego A. D. jako sprawcy, któremu przypisano odpowiedzialność kamą za występki z art. 200 § 1 k.k., środka karnego w postaci zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów lub działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi, w sytuacji gdy z treści art. 41 § 1a k.k. zdanie drugie, w brzmieniu obowiązującym zarówno w dacie popełnienia czynu, jak i orzekania, wynikało, że w razie skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego, orzeczenie tego środka karnego na czas określony albo dożywotnio jest obligatoryjne.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa, opisanego w zarzucie kasacyjnym, które to naruszenie miało istotny wpływ na treść wyroku. Stwierdzić bowiem trzeba, że złożenie wniosku przez prokuratora wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k. nie obliguje sądu do jego automatycznego uwzględnienia. Złożony wniosek nie wiąże sądu, gdyż ten może stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą jednak przesłanki do skazania oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy w sposób w nim zaproponowany. Sąd powinien dokonać przede wszystkim kontroli wniosku w zakresie spełnienia wszystkich warunków jego dopuszczalności, w szczególności przeanalizować czy zaproponowana przez prokuratora kara i inne środki prawnej reakcji odpowiadają wymaganiom przez prawo materialne sankcjom. W sytuacji, w której treść wniosku obligatoryjnych regulacji prawnych nie respektuje, niewątpliwym obowiązkiem sądu jest bądź to uzależnienie swojej decyzji o uwzględnieniu tego wniosku od dokonania w nim zmiany konwalidującej dostrzeżoną jego wadliwość (art. 343 § 3 k.p.k.), bądź też rozpoznanie w dalszym ciągu sprawy na zasadach ogólnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2020 r., III KK 124/19, LEX nr 3122746; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2021 r., IV KK 336/20, LEX nr 3219510).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Bolesławcu nie zrealizował ciążących na nim obowiązków związanych z procedowaniem w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Doprowadziło to do uwzględnienia wniosku i wydania wyroku bez obligatoryjnego orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów lub działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi.

Zgodnie z art. 41 § 1a zd. drugie k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r., a po tej dacie – z treści art. 41 § 1a pkt 2 k.k.) „sąd orzeka zakaz

zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi na czas określony albo dożywotnio w razie skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego”. Czyn przypisany A. D., zakwalifikowany z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., należy do kategorii przestępstw objętych powyższą regulacją. Dlatego orzeczenie wobec oskarżonego określonego w art. 41 § 1a k.k. środka karnego było w przedmiotowej sprawie obowiązkowe. Uwzględnienie przez sąd wniosku prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w sytuacji, gdy złożona przezeń propozycja sankcji naruszała treść art. 41 § 1a k.k., stanowiło rażący błąd, wywierający istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Nie dostrzegając w treści wniosku prokuratora braku propozycji rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego przewidzianego w art. 41 § 1a k.k., sąd naruszył art. 343 k.p.k., nakładający nań obowiązek kontroli treści wniosku złożonego przez prokuratora. W rezultacie, wyrok w zaskarżonej części zapadł z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego – art. 41 § 1a k.k., co miało istotny wpływ na jego treść. W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok należało w całości uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Boleśławcu do ponownego rozpoznania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2023 r., IV KK 44/23, LEX nr 3601229). Sąd ten, procedując prawidłowo, w wypadku powtórnego dostrzeżenia możliwości procedowania w trybie art. 335 § 1 k.p.k., winien uzależnić uwzględnienie złożonego wniosku od dokonania jego modyfikacji w sposób czyniący zadość przepisom prawa materialnego. Dopiero ewentualne osiągnięcie porozumienia stron w tej kwestii, przy spełnieniu pozostałych przesłanek możliwości skazania bez przeprowadzenia rozprawy, otworzy drogę do uwzględnienia wniosku prokuratora. W przeciwnym wypadku sąd rozpozna sprawę na zasadach ogólnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

[ms]

